

Dette er baggrunden for, at lovforslaget åbner mulighed for, at de elementer af plasmaet, som ikke anvendes i patientbehandlingen i Danmark, kan nyttiggøres i patientbehandlingen i andre lande.

Samtidigt indebærer den model for kontraktfraktionering, som amterne og H:S har tilkendegivet at ville indføre, at de elementer af plasmaet, som ikke skal anvendes i Danmark, er med til at billiggøre de blodprodukter, som sygehusene i Danmark skal anvende. Blodgaven er på den måde yderligere med til at reducere de samlede offentlige sundhedsudgifter.

Jeg finder det på denne baggrund misvisende og tententøst at give indtryk af, at forslaget åbner for en særlig »kommerciel udnyttelse« af blodet. Jeg er tværtimod overbevist om, at langt de fleste donorer – hvis de får en korrekt og saglig information om lovforslaget – vil være enig i, at forslaget på en god måde lever op til den rejspekt, som vi alle skylder donorerne.

Spørgsmål 24:

Forventer ministeriet – hvis loven vedtages – at den danske forskerkapacitet, der er knyttet til Statens Serum Institut, kan fastholdes her i landet, og – hvis dette ikke er sikkert – hvilke negative konsekvenser vil dette kunne få for de forsknings- og udviklingsinitiativer, der er forankret i Serum- instituttet?

Svar:

Der foregår i dag en kvalificeret forskning i udvikling af lægemidler baseret på humant blod på Statens Serum Institut. Seruminstitutets forskning har tidligere ført til udviklingen af Institutets højteknologiske IVIG produkt.

Der er ikke med forslaget lagt op til, at denne forskning skal ophøre. På den anden side er det heller ikke sikkert, at forslaget på bedste vis sikrer grundlaget for Seruminstitutets fortsatte forskning i og udvikling af lægemidler baseret på blod.

Jeg vil derfor gerne give tilsagn om at ville se positivt på muligheden for en ændring af forslaget, således at hensynet til Seruminstitutets muligheder for at kunne fortsætte sin forskningsvirksomhed indarbejdes i loven.

Spørgsmål 54:

Ministeren oplyser i sit svar på spørgsmål 11, jf. bilag 14, at det i Finland ikke er tilladt at skabe profit på plasmafraktioneringen. Det bedes i den forbindelse oplyst, om Danmark kan lave en lignende bestemmelse, og om ministeren har intentioner herom.

Svar:

Som oplyst i min besvarelse af spørgsmål 11 er Røde Kors efter lovgivningen tillagt retten til at stå for blodbankvirksomheden i Finland. Offentlige sygehuse kan ligeledes få godkendelse hertil, men i praksis er der i dag ingen sygehuse, der tapper donorer mv. Det er således alene Røde Kors, der indsamler blod, og som dermed har direkte adgang til finsk plasma.

Efter det over for mig oplyst er der ikke i finsk lovgivning fastsat krav om, at plasmafraktionering skal finde sted som non-for-profit virksomhed. Dette ligger blot indirekte i den mere end 50 år gamle konstruktion med Røde Kors – der er en non-for-profit organisation – som producent af blodprodukter på basis af finsk plasma.

Jeg vil i den forbindelse samtidigt henlede opmærksomheden på, at de finske sygehuse som oplyst i besvarelsen af spørgsmål 11 ikke er lovgivningsmæssigt forpligtede til at aftage blodprodukter fra en særlig leverandør. Der er alene krav om, at produktet skal have en markedsføringstilladelse. Røde Kors er således ikke lovgivningsmæssigt sikret afsætning af sine blodprodukter til sygehusene.

Efter Indenrigs- og Sundhedsministeriet umiddelbare vurdering vil det ikke være i overensstemmelse med EU-retten, hvis der fastsættes en bestemmelse om, at fraktioneringen af dansk plasma alene må finde sted som non-for-profit virksomhed. Jeg kan samtidigt oplyse, at jeg ikke har intentioner om at fremsætte et sådant forslag.

Spørgsmål 57:

Vil ministeren oplyse, om der inden for de sidste 3 år har været tilfælde, hvor blod eller blodplasma er gået til spilde, samt i hvor mange tilfælde, der er givet udførselstilladelse af blod eller plasma til andre lande?